

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

GEILLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

HET EINDE

TUSSEN de dood van Theodosius, in 395, en de officiële val van het Romeinse rijk van het Westen, in 476, verliepen er dus een en tachtig jaar. Gedurende deze acht decaden was het rijk, rot tot in het merg, echter nog slechts een karikatuur. De Barbaren zijn heer en meester en zij zijn het die, niet Rome, maar het christendom redden door West Europa zeggend te verdedigen tegen de Mongoolse horden van Attila.

1. — ROME STERFT

DE regering van Honorius Flavius was een triestig iets. Hij moest niet alleen duizenden Barbaren aanwerven om de rangen van zijn leger te versterken, maar moest ook het opperbevel toevertrouwen aan een Barbaar. Hij benoemde Stilicho, een Vandaal, en deze kon de Germaanse volksverhuizingen voor Florence tot staan brengen. De West Goten bezetten en plunderden Rome in 410. Honorius onderhandelde met hun leider, koning Athaulf, en gaf hem de hand van zijn zuster Placidia. De Burgundiers stonden op de Rhône, en er waren de Alamannen, de Vandalen en de West Goten die langs alle kanten kwamen aandringen. Te Ravenna bewoende Honorius de dood van Rome... Ja, Rome was de naam van zijn hond!

2. — GODENDEEMSTERING

DE opvolgers van Honorius waren arme, zwakke keizers die leefden voor het gevaar en rilden van angst bij de gedachte dat de Germanen wat te dicht bij hun hoofdstad, Ravenna, zouden kunnen komen. Ze kozen echter zeer mooie titels en lieten zich « De morgenstond van de heilige majesteit » noemen. Die morgenstond geelk veeleer op een deemstering op de godendeemstering die door de Barbaren machtig werd georkestreerd.

3. — ATTILA

TERWIJL de Germanen zowat over heel het Romeinse Rijk uitzwermden, de Franken in België stonden, de Angelen en de Saksers in Brittannië, kwam de onheilspellende mare dat kleine, kloekke ruiters uit de Mongoolse steppe naar Gallie toe galoppeerden. Hun koning heette Attila, de Gesel Gods en waar zijn paard liep, daar groeide er geen gras meer... De Franken, de Burgundiers en de West Goten waren zo bang dat zij de handen in elkaar sloegen en onder leiding van Aëtius tegen de Hunnen oprukten en hen versloegen in de Catalaunische velden (de vlakte rond Châlons-sur-Marne) in het jaar 451. Attila moest wijken. Hij stierf in Hongarije in 453. Dat gevaar was dus verdreven!

4. — DE VANDALEN

VIER jaar later rukten de Vandalen onder leiding van hun koning Geiserik naar Rome op. Zij hadden zich in Spanje (in Vandalusië of Andalusië) gevestigd en een groot rijk in het noorden van Afrika gesticht. Zij vielen het schiereiland langs het zuiden binnen en een noodkreet steeg op... Rome werd verwoest. Het werd grondig gedaan en « vandalisme » en « vandaal », in de betekenis van vernielen of verwoesten, bleef in het spraakgebruik.

5. — HIJ HEETTE ODOACER

IN Ravenna was er nog steeds een keizer nl. de jonge Romulus Augustulus, de kleine Augustus. Zijn legeraanvoerder was een Germaan die Odoacer of Ottokar heette. Hij vroeg de keizer land om zijn soldaten te betalen. De keizer weigerde. Odoacer was daarmee niet gediend, hij zette de kleine Augustus van de troon en nam zelf de koningstitel. Darnee was het uit en amen met Rome en ook met de geschiedenis van de Oudheid.

(Wordt voortgezet.)